

Luxembourg, 23. november 2021

PRESSEMELDING 15/2021

Dom i sak E-16/20 Q m.fl. mot den norske stat v/Utlendingsnemnda (UNE)

AVLEDET RETT TIL OPPHOLD FOR ET STEBARN AV EN EØS-BORGER OG BARNETS MOR SOM ER TREDJELANDBORGER

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av Oslo tingrett om tolkningen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle for arbeidstakarar innanfor Unionen (“forordning 492/2011”).

Saken for den anmodende domstol gjelder gyldigheten av Utlendingsnemndas beslutning om avslag på søknad om oppholdstillatelse fra Q, en tredjelandsborger, og barnet hennes, A, en EØS-borger. Q og barnet A hadde tidligere fått innvilget oppholdstillatelse i Norge som familiemedlemmer til C, en gresk statsborger som var økonomisk aktiv som arbeidstaker i Norge. På tidspunktet for anmodningen var Q og C gift, og C var As stefar. C hadde imidlertid søkt om skilsmisse i Hellas.

Den anmodende domstol spurte først om et barn som er EØS-borger har en selvstendig rett til opphold i en annen EØS-stat. Hvis det var tilfelle, spurte den videre om barnets hovedforsørger, som er en tredjelandsborger, har rett til å bo med barnet i EØS-vertsstaten. EFTA-domstolen fant at barnet til en EØS-borger som er en arbeider og barnets forelder som er tredjelandsborger og som forsørger dette barn, har en avledet rett til opphold etter forordning 492/2011 artikkel 10. Dette gjelder uavhengig av om barnet er felles for EØS-borgeren og ektefellen som er tredjelandsborger, eller er ektefellens særkullsbarn.

I lys av dette svar fant EFTA-domstolen at det andre spørsmål måtte forstås slik at det gjaldt om en skilsmisse ville ha følger for barnets og tredjelandsborgerens avledede rett til opphold. EFTA-domstolen fant at et særkullsbarn av EØS-borgerens ektefelle, som er tredjelandsborger, og som har fått rett til opphold etter forordning 492/2011 artikkel 10 med EØS-borgeren som referanseperson, beholder slik rett selv om EØS-borgeren har søkt om skilsmisse fra barnets forelder.

Endelig spurte den anmodende domstol om slutningen om at et ekteskap mellom EØS-borgeren og tredjelandsborgeren utgjorde et omgåelsesekteskap ville påvirke barnets rett til opphold, under omstendigheter der ekteskapet ble oppfattet som reelt av EØS-borgeren og barnet. EFTA-domstolen fant at myndighetene i EØS-staten kan treffe ethvert nødvendig tiltak for å nekte, oppheve eller tilbakekalle rettigheter avledet av slikt misbruk. Slike tiltak må være forholdsmessige og i tråd med garantiene for rett saksbehandling.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på EFTA-domstolens nettside, se www.eftacourt.int.

Denne pressemelding er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.